

Hoe maken professionele zorgverleners het verschil voor mensen die aan hun zorg zijn toevertrouwd?

Ziek zijn of ouder worden is verwarrend: mensen verliezen de vertrouwde grond onder de voeten en ervaren angst voor wat de toekomst zal brengen, of voor verlies van waardigheid. Zeker dan wil iemand zich beschermd voelen, beluisterd en geholpen.

Zorgverleners die dat (in)zien. (door)voelen en laten merken in de dagelijkse zorg zijn als een warme, goed passende jas. Zorg verlenen is immers hovenal mensenwerk. Je leert het niet 'van moeten', wel van het 'ont-moeten'. Je wordt het met vallen en opstaan, door jezelf op de juiste* wijze raakbaar te maken. Over die boeiende reis naar de ander, vanuit jezelf en terug, gaat dit boek.

Zorgethiek in praktijk reikt professionals en studenten een basis aan om een betrokken relatie op te bouwen met zorgontvangers, waarbij die laatsten echt ervaren dat het er je als zorgverlener om te doen is dat het goed met leen gaat. Op basis van de juiste deelcompetenties, voorbeelden en praktijkverhalen biedt liet zo een houvast om zorgethiek centraal te stellen in het zorgproces.

Mieke Grypdonck is emeritus buitengewoon hoogleraar Verplegingswetenschap aan de Universiteit Gent. Eerder was ze hoogleraar aan de Universiteit Utrecht en de KU Leuven.

Linus Vanlaere is zorgethicus en als docent ethiek verbonden aan VIVES Gezondheidszorg. Hij is vrijwillig wetenschappelijk medewerker aan de KU Leuven.

Madeleine Timmermans is theoloog, zorgethica en zorgtrainer. Als geestelijk verzorger is ze verbonden aan hospice Roosdonck, stichting Groenhuysen in Roosendaal.